

وقایع انقلاب اسلامی در یک نگاه کلی

۱۰ فروردین ۱۳۴۰ (پنج شنبه)

- وفات آیت‌الله العظمی حاج سید حسین بروجردی

آیت‌الله العظمی حاج سید حسین بروجردی با سی واسطه نسبت به حضرت امام حسن مجتبی (ع) می‌رساندند. در سال ۱۲۵۳ ش در بروجرد متولد شده و در سن ۱۸ سالگی برای تکمیل تحصیل به اصفهان رفت و پس از ده سال به نجف اشرف عزیمت نموده و به درس آیت‌الله خراسانی وارد گردید. ایشان پس از مراجعت و اقامت در بروجرد به قم مهاجرت کرده و به عنوان مرجع تقلید شیعیان جهان معرفی گردیدند و مدت ۱۶ سال مرجعیت عامه را عهده‌دار بودند.

۱۶ مهر ۱۳۴۰ (یک شنبه)

- تصویب قانون انجمن‌های ایالتی و ولایتی

رژیم پهلوی بعد از وفات آیت‌الله بروجردی زمینه را برای پاک کردن اسلام از متن فعالیت‌های مردم ایران مناسب دید و به این دلیل قانون انجمن‌های ایالتی و ولایتی را به تصویب دولت و مجلس وقت رساند و آن را در مطبوعات اعلام کرد. در این قانون قسم به قرآن و شرط مسلمان بودن برای نمایندگان مجلس حذف شده بود و همین باعث اعتراض علمای اسلام و مردم مسلمان گردید.

۸ آذر ۱۳۴۱ (جمعه)

- لغو قانون انجمن‌های ایالتی و ولایتی

با اعتراض علمای اسلام از جمله آیت‌الله روح‌الله خمینی و آیت‌الله حائری و دیگر علما و حضور گسترده مردم در پشتیبانی از علمای اسلام پس از مکاتبات و تظاهرات و اعتراضات، دولت خائن اسدالله علم قانون فوق را ملغی اعلام کرد.

۱۹ دی ۱۳۴۱ (چهارشنبه)

- اعلام انقلاب سفید

رژیم پهلوی و در رأس آن محمدرضا در جهت خواستهای استعمارگرانه امریکا و همچنین تغییر فکر مردم ایران دستورالعمل دیکته شده استکبار را که در کشورهای دیگر به اجرا درآمده بود به عنوان انقلاب سفید به مردم ایران عرضه نمود و آن را به فراندم گذاشت.

۲ بهمن ۱۳۴۱ (سه شنبه)

- تظاهرات مردم در تهران

با تحریم فراندم از طرف امام خمینی بازار تهران تعطیل شد و مردم در اطراف بازار اجتماع کردند و گروهی به منزل آیت‌الله خوانساری و آیت‌الله بهبهانی رفتند.

۱ فروردین ۱۳۴۲ (پنج شنبه)

- اعلام عزای عمومی در عید نوروز

امام خمینی برای جوابگویی به اقدامات شاه و اطرافیانش عید نوروز سال ۱۳۴۲ را عزای عمومی اعلام کرد مردم مسلمان ایران با برافراشتن پارچه سیاه به ندای او لبیک گفتند و روحانیون از خطرات دولت برای اسلام صحبت کردند.

۲ فروردین ۱۳۴۲ (جمعه)

- تهاجم رژیم پهلوی به مجلس سوگواری در مدرسه فیضیه

عصر این روز مراسم عزاداری در مدرسه فیضیه قم برپا بود که سربازان مسلح و مأمورین امنیتی محل را محاصره نمودند و سپس گروهی از آنها با لباس مبدل به درون مدرسه رفتند و در میان سخنرانی یکی از گویندگان به او حمله کردند. سپس به طلاب مدرسه فیضیه حمله نمودند و آنها را از حجره‌هایشان به بیرون پرتاب کردند و با به شهادت رساندن گروهی از آنان در تاریکی شب محل را ترک کردند.

۱۳ خرداد ۱۳۴۲ (دوشنبه)

- دستگیری حضرت امام خمینی

بعد از سخنرانی تاریخی امام خمینی در عصر عاشورای ۱۳۴۲ ش که در آن رژیم پهلوی و ایادی آن را محکوم نمود نیمه شب کامیونهای از سربازان و مأموران امنیتی خانه ایشان را محاصره کرده و ایشان را بازداشت نموده و به تهران منتقل کردند، مأمورین حضرت امام خمینی را یک روز در باشگاه افسران و بعد در زندان قصر به مدت ۱۹ روز و پس از آن در پادگان عشرت‌آباد محبوس ساختند.

۱۵ خرداد ۱۳۴۲ (چهارشنبه)

- قیام ملت ایران در اعتراض به دستگیری امام خمینی

پس از اعلام خبر دستگیری امام خمینی، مردم مسلمان قم جلوی خانه آیت‌الله گلپایگانی و صحن مطهر حضرت معصومه (س) تجمع نموده و پس از صدور بیانیه‌ای به تظاهرات

پرداختند و با شعار یا مرگ یا خمینی از حرم بیرون آمدند ولی فاصله‌ای را طی نکرده که با رگبار مسلسل مواجه شدند و درگیری بسیار شدیدی بین مردم و مأمورین به وجود آمد، مأمورین مردم را محاصره کرده و به تیراندازی پرداختند. در این هنگام حاج مصطفی خمینی پسر امام از مردم خواست به خانه‌هایشان بروند. در شهرهای دیگر هم درگیری بین مردم و مأمورین رژیم پهلوی باعث به شهادت رسیدن عده زیادی از مردم گشت و رژیم خون‌آشام پهلوی توانست با اعلام حکومت نظامی و ایجاد وحشت و کشتار وسیع انقلاب مردم را برای مدتی مهار نماید.

۱۱ مرداد ۱۳۴۲ (جمعه)

- آزادی از زندان و بازداشت خانگی امام خمینی

پس از تظاهرات ۱۵ خرداد رژیم که از عواقب بازداشت امام خمینی هراس داشت ایشان را از زندان پادگان عشرت‌آباد به منزلی مربوط به ساواک در داودیه تهران منتقل نمودند و آنجا را تحت نظر کامل قرارداد ولی ساعتی بعد سیل جمعیت به سوی داودیه سرازیر شد. در این منزل بود که روحانیون وقایع ۱۵ خرداد را برای امام تشریح کردند و اطلاع مردم از قیام مردم ایشان را به سختی منقلب نمود تا آنجا که فرمود: «تا ملت عمر دارد غمگین در مصیبت ۱۵ خرداد است ... واقعه ۱۵ خرداد پشت ما و هر مسلم غیرتمندی را می‌شکند.»

۱۷ فروردین ۱۳۴۳ (دوشنبه)

- آزادی امام خمینی از بازداشت خانگی

امام خمینی پس از ۹ ماه بازداشت خانگی ساواک، آزاد گشته و روز ۱۸ فروردین ۱۳۴۳ (سه‌شنبه) به منزل شخصی خود در قم مراجعت نمودند.

۳ مرداد ۱۳۴۳ (شنبه)

- تصویب قانون کاپیتولاسیون

طبق این قانون، مأمورین سیاسی و مستشاران خارجی در ایران از تعقیب قانون و جزایی مصون هستند و در صورت ارتکاب جرم یا عمل خلاف قانون به کشورشان جهت بررسی یا محاکمه عودت داده خواهند شد. رژیم پهلوی از ترس عکس‌العمل مردم خبر تصویب این قانون را تا مدتی اعلام نکرد.

۴ آبان ۱۳۴۳ (دوشنبه)

- پایداری امام خمینی در برابر کاپیتولاسیون

بعد از انتشار خبر تصویب قانون کاپیتولاسیون و پایمال کردن حقوق ملت ایران در برابر یک عده افراد خارجی، حضرت امام خمینی در این روز طی یک سخنرانی مشروح این قانون را برای مردم با عبارت ساده و قابل فهم عرضه می‌نماید و مردم را به قیام برای کسب استقلال و حقوق خود فرا می‌خواند.

۱۳ آبان ۱۳۴۳ (چهارشنبه)

- تبعید حضرت امام خمینی به ترکیه

پس از سخنرانی امام خمینی در رابطه با قانون کاپیتولاسیون و هراس حکومت از تکرار حماسه پانزده خرداد رژیم تصمیم بر تبعید ایشان می‌گیرد و در شب ۱۳ آبان خانه

ایشان را با صدها کماندو و چترباز مسلح محاصره نموده و پس از دستگیری ایشان را به تهران منتقل می‌نماید و مستقیماً به فرودگاه مهرآباد می‌برند و از آنجا با هواپیما به ترکیه منتقل نمودند و ایشان را به محلی به نام بورسای تبعید کردند. رژیم برای جلوگیری از قیام مردم شهرهای مهم ایران را به اشغال قوای نظامی درآورد و به هیچ کس اجازه خروج از خانه را نمی‌دهد و بدین شکل رژیم توانست از خروش مردم در امان بماند.

۱ بهمن ۱۳۴۳ (پنج شنبه)

- اعلام انقلابی حسنعلی منصور

حسنعلی منصور که نخست وزیر شاه بود توسط برادران بخارایی و مرتضی نیک نژاد از هیأت‌های مؤتلفه اسلامی اعدام گردید.

۲۱ فروردین ۱۳۴۴ (شنبه)

حمله به محمدرضا پهلوی در کاخ مرمر توسط سرباز شهید رضا شمس‌آبادی

۲۶ خرداد ۱۳۴۴ (چهارشنبه)

چهارتن از جانبازان هیأت‌های مؤتلفه اسلامی (بخارایی - امانی - هرنندی - نیک نژاد) به دست رژیم پهلوی به شهادت رسیدند.

۱۳ مهر ۱۳۴۴ (سه شنبه)

- تغییر محل تبعید امام خمینی به نجف اشرف

رژیم که از حرکت‌های انتقامی علیه خودش به واسطه تبعید حضرت امام وحشت داشت تصمیم گرفت به حالت تبعید امام خمینی پایان دهد بدون اینکه ایشان را به کشور بازگرداند. به همین دلیل با دولت عراق مذاکراتی به عمل آورد و موافقت این دولت را جلب نمود و امام خمینی و فرزندش حاج مصطفی را به عراق و شهر نجف اشرف انتقال داد.

۱۷ دی ۱۳۴۶ (یک شنبه)

جهان پهلوان غلامرضا تختی به دست ساواک رژیم پهلوی به شهادت رسید.

۲۰ خرداد ۱۳۴۹ (چهارشنبه)

آیت‌الله محمدرضا سعیدی در زندان و شکنجه‌گاه‌های رژیم پهلوی به دلیل طرفداری از آیت‌الله خمینی توسط ساواک به شهادت رسید.

۸ اردیبهشت ۱۳۵۰ (چهارشنبه)

کارگران کارخانه جهان چیت کرج که برای احقاق حق خود قیام کرده بودند توسط ارتش قتل عام شدند.

۷ دی ۱۳۵۳ (شنبه)

آیت‌الله حسین غفاری در زندان رژیم پهلوی به شهادت رسیدند.

۲۹ خرداد ۱۳۵۶ (یک شنبه)

دکتر علی شریعتی در خارج از کشور به وسیله ساواک رژیم پهلوی به شهادت رسید.

۱۵ خرداد ۱۳۵۶ (شنبه)

امیرعباس هویدا نخست وزیر ۱۳ ساله رژیم پهلوی به دلیل فساد و عدم کارآیی دولتش استعفا نمود و جمشید آموزگار به عنوان نخست وزیر منصوب گردید.

۱ آبان ۱۳۵۶ (یک شنبه)

- شهادت فرزند امام

حاج سیدمصطفی خمینی فرزند بزرگ امام خمینی در عراق به دست عوامل و مأمورین امنیتی ساواک رژیم پهلوی با همکاری رژیم بعث عراق به شهادت رسید.

۱۷ دی ۱۳۵۶ (شنبه)

- مقاله روزنامه اطلاعات و توهین به امام خمینی

به مناسبت سالروز سیاه کشف حجاب مقاله‌ای تحت عنوان «ایران و استعمار سرخ و سیاه» به قلم احمد رشیدی مطلق به چاپ رسید که در آن به روحانیت به ویژه آیت‌الله العظمی امام خمینی اهانت شده بود و نویسنده با وقاحت تمام ایشان را که تمام وجودش در خدمت اسلام و مردم بود مستقیماً مورد اهانت قرار داده بود.

۱۸ دی ۱۳۵۶ (یک شنبه)

- عکس‌العمل مردم برابر مقاله اطلاعات

موجی از خشم و نفرت سرتاسر ایران را فرا گرفت ولی در قم بلافاصله نتایج آن ظاهر گشت مدارس علمیه، منابر و نماز جماعت تعطیل گردید. مردم به طرف منزل آیات عظام حرکت کردند تا صدای اعتراض خود را وسعت بخشند. تعدادی از نسخ روزنامه اطلاعات

پاره شد و تظاهرات اوج گرفت که با حمله پلیس به زد و خورد تبدیل شد و پس از مدتی پایان گرفت.

۱۹ دی ۱۳۵۶ (دوشنبه)

- قیام خونین مردم قم

طبق قرار طلاب همگی جلوی مدرسه علمیه خان و میدان آستانه جمع شدند و به سوی منزل علمای اسلام حرکت کردند و تا ظهر این برنامه و حضور گسترده مردم ادامه داشت تا اینکه مأمورین جلوی مردم قرار گرفتند و به دستور ساواک آنها را به گلوله بستند و تعداد زیادی از مردم بی‌گناه را به خاطر حفظ احترام مرجع تقلیدشان که خواسته آنها بود به شهادت رساندند.

۲۹ بهمن ۱۳۵۶ (شنبه)

- قیام مردم تبریز

به مناسبت چهلم شهدای قم مردم تبریز به پا خاستند و حرکت آغاز شده را تداوم بخشیدند در این روز در تبریز عزای عمومی اعلام شد و علمای تبریز مجلس ختم برگزار نمودند. پلیس اطراف مسجد را محاصره نمود و از ورود جمعیت ممانعت کرد و اجتماع مردم متراکم شد و پلیس برای ارباب و متفرق نمودن شروع به تیراندازی هوایی کرد و مردم به مأمورین حمله نمودند و با شعار درود بر خمینی و مرگ بر شاه راهپیمایی بزرگی را آغاز کردند و پلیس که قدرت مقاومت را از دست داده بود از ارتش کمک خواست و تظاهرات مردم به خاک و خون کشیده شد.

۱۰ فروردین ۱۳۵۷ (پنج شنبه)

-قیام مردم یزد

در روزهای نهم و دهم فروردین مردم یزد به تبعیت از رهبر انقلاب عید را تحریم کردند و برای بزرگداشت شهدای تبریز، خود را مهیا ساختند. در روز چهارشنبه ۹ فروردین مردم بعد از مراسم به خیابان ریختند و با شعارهای درود بر خمینی و مرگ بر شاه به راهپیمایی پرداختند و روز پنج شنبه ۱۰ فروردین به دعوت آیت‌الله صدوقی تعطیل عمومی اعلام گشت و مردم در مساجد گرد آمدند و بازگشت امام خمینی و آزادی زندانیان سیاسی و نابودی رژیم پهلوی را خواستار شدند و در خاتمه جلسه به خیابان آمدند اما با تمرکز قوای پلیس و ارتش مواجه شدند. تیراندازی آغاز شد و گروهی به شهادت رسیدند و عده زیادی مجروح گردیدند.

۲۵ اردیبهشت ۱۳۵۷ (دوشنبه)

در پی اوج‌گیری تظاهرات و درگیریهای مردم با عوامل رژیم پهلوی، دولت آموزگار به مأمورین نظامی و انتظامی در برابر آشوبها دستور شدت عمل داد.

۱۵ خرداد ۱۳۵۷ (دوشنبه)

به مناسبت سالگرد ۱۵ خرداد در تهران و شهرستانها تعطیل و اعتصاب سراسری اعلام گردید.

۳۰ تیر ۱۳۵۷ (جمعه)

- تولد منجی عالم بشریت حضرت مهدی (عج)

مردم ایران برای نشان دادن نفرت خویش از رژیم پهلوی مراسم چراغانی و جشن شادی در این روز خجسته را تحریم کردند.

۳۱ تیر ۱۳۵۷ (شنبه)

حجت‌الاسلام شیخ احمد کافی خطیب مشهور در اثر تصادف کشته شد.

۲۱ مرداد ۱۳۵۷ (شنبه)

درگیری خونین در اصفهان و اعلام حکومت نظامی در این شهر که توسط فرماندار نظامی شهر به اجرا درآمد.

۲۵ مرداد ۱۳۵۷ (چهارشنبه)

- اعلام حکومت نظامی توسط دولت آموزگار

دولت برای کنترل اوضاع در سطح کشور بخصوص در استانهایی که افراد خارجی در آن حضور بیشتری دارند در چند شهر اعلام حکومت نظامی نمود.

۲۸ مرداد ۱۳۵۷ (شنبه)

- فاجعه سینما رکس آبادان

رژیم پهلوی برای ارباب و ایجاد وحشت در میان مردم دستور به آتش کشیدن سینما رکس آبادان را داد در حالی که مردم بی‌خبر و بی‌گناه مشغول تماشای فیلم بودند. این فاجعه باعث مرگ ۴۰۰ الی ۶۰ انسان بی‌گناه گردید.

۵ شهریور ۱۳۵۷ (یکشنبه)

- سقوط دولت جمشید آموزگار

در پی رسوایی فاجعه سینما رکس آبادان و عدم توفیق دولت آموزگار در سرکوب مردم و ایجاد اصلاحات در جهت تحکیم رژیم پهلوی، آموزگار را از مقام خود استعفا داد.

- تشکیل دولت شریف امامی

در پی سقوط دولت آموزگار، شریف امامی استاد اعظم لژ فراماسونری در ایران مأمور تشکیل دولت گردید.

۱۳ شهریور ۱۳۵۷ (دوشنبه)

- راهپیمایی عید فطر

نماز عید فطر با حضور میلیونها نفر از مردم با ایمان تهران برگزار شد و بعد از نماز عید مردم به راهپیمایی پرداختند و خواستار لغو حکومت شاهنشاهی شدند.

۱۷ شهریور ۱۳۵۷ (جمعه)

- جمعه سیاه

پس از راهپیمایی عید فطر و عدم دخالت قوای انتظامی مردم امیدوار شدند که قوای انتظامی به راهپیمایی‌های آرام کاری نخواهند داشت. جمعه ۱۷ شهریور مردم صبح زود به حرکت در آمدند. در همین هنگام دولت ساعت ۶ صبح در تهران و ۱۲ شهر بزرگ دیگر حکومت نظامی اعلام کرد و مردم که از این امر اطلاع نداشتند دسته دسته به طرف محل تجمع که میدان ژاله (شهدا) بود حرکت کردند و در میدان با سربازان سر تا پا مسلح

مواجه شدند. آنها مردم را محاصره نمودند و سپس شلیک کردند و به قصد کشتن آنها را هدف قرار دادند. در این فاجعه هزاران نفر در سراسر کشور و از جمله میدان شهدا (ژاله سابق) تهران به شهادت رسیدند.

۲۵ شهریور ۱۳۵۷ (شنبه)

- زلزله طبس

زلزله در استان خراسان باعث ویرانی کامل شهر طبس و صدها روستای این استان گردید. در این فاجعه هزاران نفر در زیر آوار کشته شدند.

۲ مهر ۱۳۵۷ (یک شنبه)

منزل امام خمینی در عراق توسط پلیس این کشور محاصره گردید .

۳ مهر ۱۳۵۷ (دوشنبه)

حزب رستاخیز که توسط رژیم پهلوی تأسیس شده بود منحل گردید.

۱۰ مهر ۱۳۵۷ (دوشنبه)

- هجرت امام خمینی از عراق به کویت

با افزایش فشارها و جلوگیری دولت عراق از فعالیت‌های سیاسی حضرت امام خمینی ایشان تصمیم به خروج از این کشور گرفتند. به همین دلیل به طرف کویت حرکت کردند. امام دولت کویت به ایشان مجوز ورود به کویت را ندادند.

۱۳ مهر ۱۳۵۷ (پنج شنبه)

- هجرت امام خمینی از عراق به پاریس

در پی عدم ورود امام خمینی به کویت و جلوگیری دولت عراق از بازگشت ایشان به نجف اشرف، امام خمینی تصمیم می‌گیرند برای ادامه مبارزه به فرانسه مهاجرت نمایند.

۱۷ مهر ۱۳۵۷ (دوشنبه)

- تغییر مکان امام خمینی از پاریس به دهکده نوفل لوشاتو

- دولت فرانسه از فعالیت‌های سیاسی آیت‌الله خمینی جلوگیری می‌نماید.

۱۹ مهر ۱۳۵۷ (چهارشنبه)

اعتصاب کارکنان مطبوعات در سراسر کشور آغاز گردید.

۲۴ مهر ۱۳۵۷ (دوشنبه)

- رژیم پهلوی مسجد جامع کرمان را به آتش کشید.

- به مناسبت چهلم شهدای ۱۷ شهریور عزای عمومی اعلام شد.

۲۹ مهر ۱۳۵۷ (شنبه)

- اعتصاب کارکنان صنعت نفت

با اعتصاب همگانی کارکنان و کارمندان صنعت نفت پالایشگاههای سراسر کشور در خطر تعطیل شدن قرار گرفت.

۸ آبان ۱۳۵۷ (دوشنبه)

آیت‌الله طالقانی از بند رژیم پهلوی آزاد شدند.

۱۰ آبان ۱۳۵۷ (چهارشنبه)

ارتش کنترل تأسیسات نفتی کشور را در دست گرفت.

۱۳ آبان ۱۳۵۷ (شنبه)

- تظاهرات دانش‌آموزان و دانشجویان در مقابل دانشگاه تهران به خاک و خون کشیده شد.

- آیت‌الله مفتح از زندان آزاد گردید.

۱۵ آبان ۱۳۵۷ (دوشنبه)

- استعفا و سقوط کابینه شریف امامی در پی حوادث خونین ۱۳ آبان اعلام گردید.

- تشکیل دولت نظامی به نخست‌وزیری ژنرال ازهارى اعلام گشت.

۱۰ آذر ۱۳۵۷ (جمعه)

فریاد الله‌اکبر بر فراز بامها، سراسر کشور را فرا گرفت.

۱۱ دی ۱۳۵۷ (دوشنبه)

- روزهای خونین در مشهد مقدس

با اوج‌گیری تظاهرات مردم مشهد سربازان و مأمورین امنیتی در روزهای ۹، ۱۰ و ۱۱ دی ماه با حمله به حرم مطهر امام رضا (ع) و مردم در خیابانها و بیمارستانها عده زیادی را به شهادت رساندند و گروهی را مجروح نمودند.

۱۶ دی ۱۳۵۷ (شنبه)

- دولت نظامی از هاری سقوط کرد.

- شاهپور بختیار از اعضای جبهه ملی ایران مأمور تشکیل کابینه از طرف محمدرضا پهلوی گردید و به سمت نخست وزیر منصوب شد.

۲۳ دی ۱۳۵۷ (شنبه)

به دستور امام خمینی شورای انقلاب تشکیل گردید.

۲۶ دی ۱۳۵۷ (سه شنبه)

- شاه رفت

ایران امروز غرق در نور و گل و شیرینی بود و مردم فرار محمدرضا پهلوی را جشن گرفتند. شاه که برای فرار خود معالجه بیماری را دست‌آویز قرار داده بود در حقیقت برای انجام کودتایی دیگر به سبک ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ آماده می‌شد.

۲۹ دی ۱۳۵۷ (جمعه)

اصول جمهوری اسلامی در راه‌پیمایی میلیونی مردم ایران اعلام گردید.

۳ بهمن ۱۳۵۷ (سه شنبه)

شورای سلطنت که برای حفظ رژیم سلطنتی در ایران تشکیل شده بود منحل گردید.

۴ بهمن ۱۳۵۷ (چهارشنبه)

برای جلوگیری از حضور امام خمینی در بین مردم ایران ارتش فرودگاه مهرآباد را به اشغال درآورد.

۵ بهمن ۱۳۵۷ (پنج شنبه)

دولت بختیار ۳ روز فرودگاههای کشور را بست.

۷ بهمن ۱۳۵۷ (شنبه)

- تحصن روحانیون مبارز در دانشگاه تهران در اعتراض به بستن فرودگاهها آغاز شد.

- راهپیمایی میلیونی مردم در تهران به مناسبت ۲۸ صفر برگزار گردید.

۹ بهمن ۱۳۵۷ (دوشنبه)

- فرودگاه برای ورود امام خمینی بازگشایی شد

در پی اعتصابات و تظاهرات و راهپیمایی مردم که خواستار بازگشایی فرودگاه مهرآباد بودند. دولت بختیار فرودگاه مهرآباد را از اشغال نظامی خارج کرد.

۱۱ بهمن ۱۳۵۷ (چهارشنبه)

- مأمور ارتش در خیابانهای تهران

دولت برای ترساندن مردم و ایجاد حکومت وحشت با انجام رژه نظامیان در تهران و ترویج شایعه کودتا توسط ارتش دست به حيله ديگري براي انحراف مبارزات مردم ايران زد.

۱۲ بهمن ۱۳۵۷ (پنج شنبه)

- ساعت ۹ و ۲۷ دقیقه و ۳۰ ثانیه حضرت امام خمینی پس از پانزده سال تبعید پای بر خاک ایران گذاشتند.

- فرمانداری نظامی بر اثر فشار مردم راهپیمایی و تظاهرات را برای ۳ روز آزاد اعلام کرد.

- نظامیان مستقر در تلویزیون به طور ناگهانی پخش مراسم استقبال را قطع کردند.

۱۷ بهمن ۱۳۵۷ (سه شنبه)

- بر اساس پیشنهاد شورای انقلاب، حضرت امام خمینی دولت موقت را به مردم معرفی نمودند.

- دولت موقت به ریاست مهندس مهدی بازرگان تشکیل گردید.

۱۹ بهمن ۱۳۵۷ (سه شنبه)

- راهپیمایی مردم ایران در حمایت از دولت موقت انجام شد.

- نیروی هوایی ارتش با حضرت امام خمینی بیعت کردند.

- حضرت امام خمینی به زیارت حضرت عبدالعظیم (س) رفتند.

۲۰ بهمن ۱۳۵۷ (جمعه)

- طرفداران قانون اساسی با تجمع در استادیوم امجدیه (شهید شیرودی) دست به تظاهرات زدند.

- ساعت ۹ شب سربازان گارد شاه به پادگان نیروی هوایی در شرق تهران (خ دماوند) حمله نمودند.

- مردم برای کمک به سربازان نیروی هوایی مسلح شدند.

۲۱ بهمن ۱۳۵۷ (شنبه)

- دولت بختیار زمان حکومت نظامی را افزایش داده و حکومت نظامی را از ساعت ۴ بعدازظهر اعلام نمود.

- حضرت امام خمینی دستور شکستن زمان حکومت نظامی و حضور مردم در خیابانها را صادر نمودند.

- در تهران و شهرستانها بین سربازان گارد و مردم مسلح درگیریهای بسیار شدید رخ داد.

۲۲ بهمن ۱۳۵۷ (دوشنبه)

- تهران صحنه جنگ خونین مسلحانه بین مردم و سربازان طرفدار رژیم پهلوی گردیده است.

- با تسلیم تمامی نیروهای نظامی و پیروزی مردم مسلمان ایران رژیم ستمشاهی پس از ۵۷ سال ظلم و ستم متلاشی گردید